

La caixa forta del Barça no fa gols

És bona la situació econòmica del Futbol Club Barcelona? Per què hi ha criteris tan dispars a l'hora d'analitzar-la? El Barça, dins i fora del camp, sempre motiu de debat.

Riquelme, Mendieta, Saviola, Van Gaal... aquests són alguns dels noms que sonaran aquesta temporada en l'univers barcelonista. Són estrelles del projecte esportiu del club, unes estrelles amb sous milionaris que miraran que la pilota giri a favor dels interessos del FC Barcelona. Però, per damunt dels executius esportius de l'equip de futbol, plana una atmosfera que ha estat debatuda en els darrers temps. Es tracta de la gestió econòmica del club. Des de fa anys, ja abans que Joan Gaspart es fes amb la presidència de l'entitat, l'entorn —el famós entorn— barcelonista discuteix si el Barça és més que un club... milionari. Es comenta que la caixa del club no es pot permetre gaires alegries, això sembla una realitat irrefutable. A partir d'aquesta sentència s'aixequen les veus dels qui defensen que el Barça és un dels clubs més sanejats del panorama europeu, mentre que veus més crítiques denuncien la gravetat de la situació econò-

mica. Aquesta setmana EL TEMPS, amb els números oficials a la mà, ha consultat l'empresari i extresorer del club, Evarist Murtra, perquè ens digui la seva pel que fa als números del club.

El passat 22 de juliol, el vicepresident del FC Barcelona Joan Castells anunciava un benefici net de 7,2 milions d'euros en l'exercici econòmic de la temporada 2001-2002. La dada semblava prou positiva, però calia llegir la lletra petita. Les pèrdues en el compte d'explotació de la segona temporada comandada per Gaspart foren de 47,4 milions d'euros, uns números vermells que el club va equilibrar amb uns beneficis extraordinaris com ara la venda de jugadors per un valor de 25,6 milions d'euros i la venda de terrenys de Sant Joan Despí a l'empresa FCC, per 25,6 milions d'euros. En total, 52,7 milions. A més, els guanys també s'expliquen per l'increment de l'aportació de la Fundació del FC Barcelona en els ingressos d'explotació, que la darrera temporada foren de

Per a Evarist Murtra, extresorerer del club, els comptes del Barça s'han deteriorat "d'una manera arriscada"

7,7 milions d'euros. Per augmentar la caixa malmesa de l'entitat, el FC Barcelona mirarà de rendibilitzar la seva imatge després de signar dos contractes amb les multinacionals Nike i Havas Advertising. Però hi haurà més: la incorporació de restaurants a les instal·lacions del club –"explotació del territori", segons el comunicat oficial del club– i la posada en marxa del carnet "Gent del Barça".

Tot plegat, auditat per Pricewaterhousecoopers (PWC), el mateix grup que audita el grup HUSA, propietat de la família Gaspart. Altres anys l'empresa KPMG també supervisava els comptes de l'entitat, fet que no ha succeït enguany davant la necessitat d'estalviar. PWC ha acceptat no incloure un import de 36,7 milions d'euros a la columna dels números vermells. Aquesta és la xifra que Hisenda reclama al FC Barcelona per la cessió dels drets d'imatge dels jugadors. El club considera que, com que aquestes actes d'inspecció no són definitives i tindran una resolució favorable, no fa falta comptabilitzar-les en l'apartat dels deutes.

Un club endeutat i sobrevalorat.

Des de l'oposició a l'actual junta de govern del Barcelona, diverses fonts consultades per aquest setmanari coincideixen a dir que, si bé la situació ha iniciat un camí de certa "racionalització", la realitat econòmica és preocupant perquè arrossega una herència, sobretot de les dues darreres temporades, que ha estat catastròfica per a la caixa del club. Els salaris elevadíssims de diversos executius esportius són, segons persones que no formen part de la directiva actual, un dels grans problemes de l'economia de l'entitat. A més, la venda d'actius –o patrimoni– és una qüestió d'urgència que ratifica el mal moment econòmic pel qual travessa el club català.

Per a Evarist Murtra, tresorerer del club de 1993 a 1995, el FC Barcelona ha vist deteriorats els seus comptes d'una "manera preocupant, fins i tot arriscada". Murtra posa damunt la taula una dada prou conclouent: "Quan el senyor Gaspart fou escollit president, la valoració de la plantilla era de 66 milions d'euros i avui és de 140 milions. Està sobrevalorada i la millor prova és que el Rivaldo, un dels millors jugadors del món, ha tingut problemes per trobar una altra entitat que li pagués el sou que tenia a Barcelona. En altres paraules, ningú no donaria 140 milions d'euros per la plantilla actual si la volguéssim vendre. Es un actiu immobilitzat".

A més a més, segons Evarist Murtra, un dels punts més preocupants de l'actual situació econòmica de l'entitat és l'endeutament, que ha tingut un augment brutal en els darrers dos anys. Per a Murtra, "el nivell d'endeutament actual és de 186 milions d'euros. Això és molt greu i encara més si tenim en compte que els ingressos ordinaris de l'activitat econòmica del club l'any 1999 van ser de 9,6 milions d'euros i que el 2002 el dèficit d'explotació operativa és de més de 48 milions d'euros". Cal buscar solucions ja que, altrament, segons Murtra, "al final la solució serà vendre patrimoni".

Per a qui va portar els comptes del club durant un període de l'era Núñez, el gran problema de la situació actual del Barça és que Gaspart va donar poder a gent que "han demostrat que són vividors del futbol i que no han sabut administrar el patrimoni dels socis. Ara, per fi, sembla que s'han incorporat al club uns gestors més solvents. I és molt important l'entrada d'Esteve Calzada, que és la persona que ha de gestionar un pla d'esponsorització força interessant per a l'aprofitament i l'explotació de la imatge del club arreu del món. Crec que cal vendre actius a països com Xina, Japó o Corea."

A dalt, Joan Gaspart, responsable de la disbauxa econòmica actual a can Barça. A sota, Joan Castells, vicepresident econòmic, l'home que hauria de redreçar la malmesa caixa forta, Evarist Murtra, extresorerer del club i home entès en les finances blaugrana, i Van Gaal, el tècnic.

El Barcelona i el Reial Madrid, amos i senyors de la televisió

El Barça, així com el seu etern rival, el Reial Madrid, continuaran fent i desfent en tot allò que té relació amb els acords per a televisar els seus partits. Tant se val que els campions de Lliga o de Copa siguin altres equips. A la darrera assemblea general extraordinària de la Lliga de futbol professional, celebrada el passat 11 de juliol, es va confirmar qui talla el bacallà a l'estat espanyol.

El problema va sorgir quan l'empresa que té els drets de la Lliga de primera i segona divisió i la Copa del rei, Audiovisual Sport, va pretendre pagar menys als clubs a partir de la finalització del contracte actual, que caduca el juny de 2003. Volia pagar menys perquè el que ha pagat fins avui dia, 240 milions d'euros anuals, li ha suposat una ruïna, ja que Audiovisual Sport perd 80 milions d'euros cada any.

El problema és que les rebaixes no afecten ni el Barça ni el Madrid, ja que han venut els seus drets fins a la temporada 2008-2009 per uns 400 milions d'euros, respectivament. Amb aquesta situació, els dos grans volen fer costat als altres clubs... sempre que no es toqui ni una lletra del macrocontracte.

El problema s'agreuja després d'anunciar-se que les dues empreses que gestionen Audiovisual Sport, Prisa i Telefó-

nica, van decidir fusionar Canal Satélite Digital i Vía Digital en una sola plataforma de pagament per veure televisió. Això significarà que, com que hi haurà un sol comprador dels drets televisius, les rebaixes es dispararan. Com a solució, Audiovisual Sport sembla que ha ofert als clubs la possibilitat d'integrar-se com a socis en el negoci de la televisió. Però ni el Madrid ni el Barcelona volen entrar en aquesta lluita.

De moment els dos presidents, Florentino Pérez i Joan Gaspart, ja s'han negat a canviar els estatuts de la Lliga de futbol professional davant la petició dels altres clubs que sigui tant l'equip local com el visitant qui pacti els futurs contractes televisius. Barça i Madrid volen controlar els seus contractes, independentment de l'equip que tinguin al davant.

Si no s'arriba a cap acord, la temporada 2003-2004 podria ser la primera de la història sense futbol televisat, ja que la Lliga de futbol professional estudia buscar un crèdit sindicat per als clubs i així prohibir les retransmissions durant un any. Sens dubte, seria una mesura de pressió sense precedents. Això sí, es garantiria l'emissió de dos partits. Els derbis Barça-Madrid, naturalment... **J. F.**

Pel que fa a la nova posada en marxa del carnet "Gent del Barça", una de les fonts per aconseguir ingressos atípics, Murtra no es mostra massa esperançat, ja que durant la seva etapa com a directiu es van fer un seguit d'estudis no massa favorables. Un altre dels punts calents de l'actualitat econòmica del club és la comissió de traspassos que s'enduen els representants dels jugadors. El FC Barcelona ha estat massa generós amb els agents futbolístics i l'economia de l'entitat se n'ha ressentit. Per a Evarist Murtra, "el club no en pot estar molt satisfet i bona prova d'això és que s'ha elaborat un codi ètic per als directius i una investigació interna al club".

El cas Rivaldo. Aquest estiu un dels noms més comentats per *la vox populi* barcelonista ha estat el del brasiler Rivaldo. Després de guanyar la Copa del Món, l'astre carioca, per desig exprés de l'entrenador Louis van Gaal, ha fet les maletes cap a Milà. Segons persones de dins del club, l'anterior president, Josep Lluís Núñez, i el mateix Van Gaal ja havien decidit vendre'l a les acaballes de la temporada 1999-2000, però la

Va guanyar la Copa del Món i fitxà pel Milà. Aquest és l'epileg de Rivaldo (esquerra), un jugador tan genial com incompres. A la dreta, Riquelme, l'aposta argentina d'enguany.

marxa d'ambdós i, sobretot, la de Figo al Reial Madrid, va aturar el procés de "depuració". Amb els números a la mà, Evarist Murtra aplaudeix la decisió de despatxar Rivaldo, ja que el cost global del davanter per temporada era d'uns 15

milions d'euros. "L'error –subratlla Murtra– ha estat arribar a aquesta situació. Rivaldo va fer un xantatge l'any 2000. Va desafiar el club i el va guanyar."

Jordi Finestres